

JOSEF HRONEK:
NECHTE DÍTEK PŘICHÁZETI
KE MNĚ A NEBRAŇTE JIM.

Lukáš 18, 16.

Josef Hronek:

**NECHTE DÍTEK PŘICHÁZETI KE MNĚ
A NEBRAŇTE JIM.**

(Luk, 18, 16.)

Příprava
dětí k svaté zpovědi a k svatému přijímání.

Podle normy dekretu »Quam singulari«
sv. Otce Pia X.

Třetí vydání.

1932

Nákladem Cyrilo-Methodějského knihkupectví
Gustava Francla v Praze I.

Nro. 5102.

Nihil obstat.

P. Methodius Vojáček O. S. B.,
censor.

Imprimatur.

Archiepiscopalis Ordinariatus Pragae, die 14. Aprilis 1915.

Dr. Joannes Sedlák,
vicarius generalis.

Veškerá práva vyhrazena.

První a druhé vydání tištěno jako rukopis a bylo již po řadu let rozebráno. Třetí vydání uspořádalo Cyrilo-Methodějské nakladatelství Gustava Francla v Praze I. v září 1932.

1. Znamení svatého kříže.

† Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.
Amen.

2. Modlitba Páně.

Otče náš, jenž jsi na nebesích!
Posvěť se jméno tvé;
přijď království tvé;
buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi;
chléb náš vezdejší dej nám dnes;
a odpusť nám naše viny, jakož i my odpou-
štíme našim vinníkům;
a neuvoď nás v pokušení;
ale zbav nás ode zlého. Amen.

3. Pozdravení andělské.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Páň s tebou;
požehnaná ty mezi ženami, — a požehnaný
plod života tvého, Ježíš.

Svatá Maria, matko Boží, pros za nás hříš-
né, nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

4. Apoštolské vyznání víry.

1. Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvo-
řitele nebe i země;

2. i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho;

3. jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny;

4. trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben byl;

5. sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých;

6. vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího;

7. odtud přijde soudit živých i mrtvých.

8. Věřím v Ducha Svatého;

9. svatou Církev obecnou, svatých obco-
vání;

10. odpuštění hříchů;

11. těla vzkříšení;

12. a život věčný. Amen.

5. Nejdůležitější pravdy sv. víry.

1. Jeden jest Bůh ve třech osobách: Otec, Syn a Duch Svatý.

2. Syn Boží, Ježíš Kristus, se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a na věky spasil.

6. Desatero Božích přikázání.

1. V jednoho Boha věriti budeš.

2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.

3. Pomni, abys den sváteční světil.

4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.

5. Nezabiješ.
 6. Nesesmilníš.
 7. Nepokradeš.
 8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
 9. Nepožádáš manželky bližního svého.
 10. Aniž požádáš statku jeho.
-

I.

1. Proč jsme na světě?

Jsme na světě, abychom konali, co Bůh chce a tak se dostali po smrti do nebe.

2. Kdo jest Bůh?

Bůh jest nejdokonalejší bytost, Pán nebe i země.

3. Čeho od nás žádá Bůh?

Bůh od nás žádá, abychom Pána Boha poznávali a milovali a jeho přikázání zachovávali.

4. Jak trestá Bůh ty, kteří jeho přikázání nezachovávají?

Ty, kteří jeho přikázání nezachovávají, trestá Bůh tím, že je zavrhne do pekla.

5. Kde jest Bůh?

Bůh jest všude, na nebi i na zemi.

6. Má Bůh začátek a konec?

Bůh nemá začátku ani konce, byl vždy, jest a bude vždy.

7. Ví Bůh všechno?

Bůh ví všechno, co bylo, co jest, co bude, i naše myšlenky.

8. Je-li více než jeden Bůh?

Jeden toliko jest Bůh; jsou tři božské osoby: první se jmenuje Otec, druhá Syn, třetí Duch Svatý; dohromady se jmenují nejsvětější Trojice.

9. Která božská osoba se stala člověkem?

Člověkem se stala druhá božská osoba, to je Syn Boží.

10. Jak se jmenuje Syn Boží, který se stal člověkem?

Syn Boží se jmenuje Ježíš Kristus.

11. Kterak se stal Syn Boží člověkem?

Syn Boží se stal člověkem tak, že mocí Ducha Svatého vzal na sebe tělo i duši a narodil se z Marie Panny.

12. Proč se stal Syn Boží člověkem?

Syn Boží se stal člověkem, aby nás od hříchu vykoupil a nebe nám zjednal.

13. Co učinil Ježíš Kristus, aby nás vykoupil od hříchů a nebe nám zjednal?

Ježíš Kristus, aby nás vykoupil od hříchů a nebe nám zjednal, trpěl a umřel na kříži, potom vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa, odtud přijde soudit živých i mrtvých.

14. Co musíme mít, chceme-li přijíti do nebe?

Chceme-li přijíti do nebe, musíme mít posvěcující milost Boží.

15. Kdy jsme po prvé přijali posvěcující milost Boží?

Po prvé jsme přijali posvěcující milost Boží na křtu svatém.

16. Kterak působí v duši posvěcující milost Boží?

Posvěcující milost Boží duši posvěcuje a Bohu milou činí; činí nás syny Božími a dědici království nebeského.

17. Jak dlouho zůstává v duši člověka posvěcující milost Boží?

Posvěcující milost Boží zůstává v duši člověka tak dlouho, dokud se smrtelného hříchu nedopustí.

18. Co jest hřích?

Hřích jest vědomé a dobrovolné přestoupení zákona Božího.

19. Jsou-li všechny hříchy stejně veliké?

Všechny hříchy nejsou stejně veliké; jsouť hříchy těžké nebo smrtelné, a hříchy lehké nebo všední.

20. Komu dal Ježíš Kristus moc hříchy odpouštět?

Ježíš Kristus dal moc hříchy odpouštět apoštolům a jejich nástupcům, biskupům a kněžím, a to ve svátosti pokání.

21. Co je svátost pokání?

Svátost pokání je svátost od Pána Ježíše ustanovená, ve které hříšníku se odpouštějí hříchy po křtu svatém spáchané.

22. Kolik částek náleží k hodnému přijetí svátosti pokání?

K hodnému přijetí svátosti pokání náleží pět částek:

1. zpytování svědomí,
2. lítost,
3. opravdové předsevzetí,
4. zpověď,
5. dostiučinění.

23. Co máme činiti, dříve než začneme svědomí zpytovat?

Dříve než začneme svědomí zpytovat, máme vzývati Ducha Svatého o pomoc:

Přijď, Duchu Svatý, a pomoz mi. abych hříchy své náležitě poznal, srdečně jich litoval, upřímně se z nich vyzpovídal a opravdově se polepšil.

Otče náš ...

24. Co je svědomí zpytovat?

Svědomí zpytovat je vážně přemýšleti, kterých hříchů jsme se dopustili.

25. Nač se rozpomínáme při jednotlivých přikázáních?

Rozpomínáme se při přikázání:

1. V jednoho Boha věřiti budeš — na své *modlitby*: Modlil(a) jsem se ráno, v poledne, večer? — Modlil(a) jsem se nepobožně, nerad(a)?

2. Nevezmeš jména Božího nadarmo — na *svatá jména*: Říkal(a) jsem svatá jména

(Ježíš, Maria, Josef a jiná) nadarmo? — Posmíval(a) jsem se svatým věcem? — Klel(a) jsem?

3. Pomni, abys den sváteční světil — *na mši svatou*: Zanedbal(a) jsem schválně v neděli a ve svátek mši svatou? — Kolikrát? — Často? — Přišel (přišla) jsem vlastní vinou na mši svatou značně pozdě? — Choval(a) jsem se v kostele nepobožně a neuctivě (smál, mluvil)?

4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi — *na rodiče a představené*: Byl(a) jsem k rodičům a představeným (panu učiteli, slečně učitelce) vzdorovitý(á), hrubý(á) a neposlušný(á)? — Zarmoutil(a) a rozhněval(a) jsem je? — Modlil(a) jsem se za ně? — Posmíval(a) jsem se mrzákům, starým lidem?

5. Nezabiješ — na to, jak jsme komu *ublížili*: Bil(a) jsem jiné? — Nadával(a) jsem? — Sváděl(a) jsem ke hříchu? K jakému? — Týral(a) jsem zvířata? — Škodil(a) jsem si na zdraví? —

6. Nesesmilníš — na hříchy proti *stydливosti*: Poslouchal(a) a díval(a) jsem se na věci nestydaté? — Mluvil(a) jsem, zpíval(a), kreslil(a) jsem nestydaté věci? — Učinil(a) jsem nestydaté věci?

7. Nepokradeš — na to, co jsme komu

vzali: Bral(a) jsem rodičům věci k jídlu, peníze? — Vzal(a) jsem jinému... co? Kolik? — Našel(a) jsem něco, nebo vypůjčil(a) jsem si něco a nevrátil(a)? — Dělal(a) jsem škodu někomu na jeho majetku? (Na knihách, šatech, nábytku, na poli, stromky lámal, po osení šlapal?) — Ošidil(a) jsem někoho?

8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému — na *lež a pomluvu*: Lhal(a) jsem? — Žaloval(a) jsem křivě (co nebylo pravda)? — Vymýšlel(a) jsem si chyby o jiných? — Roznášel(a) jsem chyby jiných?

9. Nepožádáš manželky bližního svého: Myslil jsem na něco nestydatého?

10. Aniž požádáš statku jeho: Chtěl jsem něco ukrásti? Co?

Při církevních přikázáních vzpomeňme si na půst: Jedl(a) jsem vlastní vinou v pátek neb v jiný postní den maso? (Nemáš hříchu, dostaneš-li je při stole.)

Přemýšlejme dále o hlavních hříších: Byl(a) jsem pyšný(á)? — Byl(a) jsem lakomý(á)? — Záviděl(a) jsem jiným? — Radoval(a) jsem se, stala-li se někomu škoda? — Byl(a) jsem nestřídmý(á)? — Přejedl(a) jsem se někdy? — Hněval(a) jsem se na bratry a sestry? Na jiné? — Byl(a) jsem lenivý(á)? — Zanedbal(a) jsem z lenosti školu, kostel?

26. Nač se musíme u těžkých hříchů zvláště rozpomínati?

U těžkých hříchů se musíme zvláště rozpomínati na to, jak často (kolikrát) jsme se jich dopustili.

27. Která je nejpotřebnější částka při svátosti pokání?

Lítost je nejpotřebnější částka při svátosti pokání, protože bez lítosti žádný hřích nemůže býti odpuštěn.

28. Co je lítost?

Lítost je bolest a ošklivost duše nad spáchanými hřichy.

29. Co je opravdové předsevzetí?

Opravdové předsevzetí jest upřímná vůle, se polepšiti a nikdy už nehřešiti.

30. Kterak můžeme lítost a opravdové předsevzetí vzbuditi?

Lítost a opravdové předsevzetí můžeme vzbuditi takto:

Bože můj! Všech svých hříchů srdečně lituji, protože jsem za ně spravedlivého trestu zasloužil a Boha, svého nejlepšího Otce, urazil. Chci se s milostí Boží polepšiti, příležitosti ke hříchu se varovati a nikdy už nehřešiti.

31. Co je zpověď?

Zpověď je upřímné vyznání spáchaných hříchů zpovědníkovi.

32. Z čeho se musíme zpovídati?

Musíme se zpovídati alespoň ze všech těžkých hříchů a udati, kolikráte jsme se každého hřichu dopustili.

33. Co se stává, nezpovídá-li se někdo schválně z některého těžkého hřichu?

Nezpovídá-li se někdo schválně z některého těžkého hřichu, zpovídá se neplatně a dopouští se nového těžkého hřichu.

34. Co má činiti, kdo zapomněl vyzpovídati se z některého těžkého hřichu?

Kdo zapomněl vyzpovídati se z některého těžkého hřichu, musí se z něho v nejbližší zpovědi vyznati.

35. Jak vykonáváme zpověď?

Zpověď vykonáváme tak, že poklekneme ve zpovědnici, uděláme kříž a říkáme:

Prosím za svaté požehnání: † Zpovídám se Bohu všemohoucímu a vám, otče duchovní, který jste na místě Božím, že jsem se dopustil(a) těchto hříchů. Zpovídám se po prvé. (Při zpovědi druhé a další nezapomeň říci: Naposledy byl(a) jsem u svaté zpovědi... Kdy?)

36. Co říkáme, když jsme se z hříchů vyznali?

Když jsme se z hříchů vyznali, znova vzbudíme lítost a opravdové předsevzetí slovy: Bože můj! Všech svých hříchů srdečně lituji, protože jsem pro ně spravedlivého trestu zasloužil a Boha, svého nejlepšího Otce,

urazil. — Chci se s milostí Boží polepšiti, příležitosti ke hříchu se varovati a nikdy už nehřešiti.

37. Co znamená za hříchy dostiučiniti?

Za hříchy dostiučiniti znamená vykonati, co nám zpovědník za pokání uložil.

II.

38. Co jest velebná svátost oltářní?

Velebná svátost oltářní je svátost Těla a Krve Pána Ježíše.

39. Kde jest Pán Ježíš?

Pán Ježíš jako Bůh, je všude; jako Bůh a člověk, jest na nebi a ve velebné svátosti oltářní.

40. Co to znamená jíti k svatému přijímání?

Jíti k svatému přijímání znamená přijmouti samotného Pána Ježíše živého a pravého ve velebné svátosti oltářní.

41. Proč toužíme po svatém přijímání?

Velmi toužíme po svatém přijímání, protože Ježíš Kristus nás miluje, a také chce přijíti k nám, též my milujeme Pána Ježíše a proto si přejeme Ho přijmouti.

42. Čeho je třeba, abychom dobře přijali Pána Ježíše?

Abychom ve svatém přijímání dobře přijali Pána Ježíše, je třeba, abychom:

1. měli milost Boží;

2. byli lační, to jest od půlnoci do svatého přijímání ničeho nejedli, ani nepili;

3. zbožně vykonali přípravu i díkučinění.

43. Co slíbíme Pánu Ježíši v den prvního svatého přijímání?

V den prvního svatého přijímání slíbíme Pánu Ježíši:

1. že budeme choditi na mši svatou;

2. že budeme častěji přistupovati k svatému přijímání;

3. že budeme pilně se učití svatému náboženství, abychom v dobrém setrvali.

P ř e d s v a t ý m p ř i j í m á n í m.

V z b u z e n í v í r y: Můj předobrotivý Pane Ježíši, pevně věřím všechno, co jsi zjevil a Církev svatá věřiti poroučí, zvláště věřím, že v nejsvětější svátosti vpravdě a skutečně přítomen jsi.

V z b u z e n í n a d ě j e: Doufám a důvěřuji se ve tvou, ó můj Ježíši, svrchovanou dobrotu, že vstoupíš do duše mé a udělíš mi všech milostí a jednou do nebe přijmeš. To doufám proto, že jsi to slíbil, neboť jsi řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, bude míti život věčný.“

V z b u z e n í l á s k y: Ó, můj Ježíši, v nejsvětější svátosti přítomný, miluji tě, z celé-

ho srdce svého, z celé mysli své a ze vší síly své, protože jsi nekonečné dobro.

Vzbuzení lítosti: Bože můj! Všech svých hříchů srdečně lituji, protože jsem za ně spravedlivého trestu zasloužil a tebe, Bože, svého nejlepšího Otce, urazil. Odpusť mi, můj dobrotivý Spasiteli!

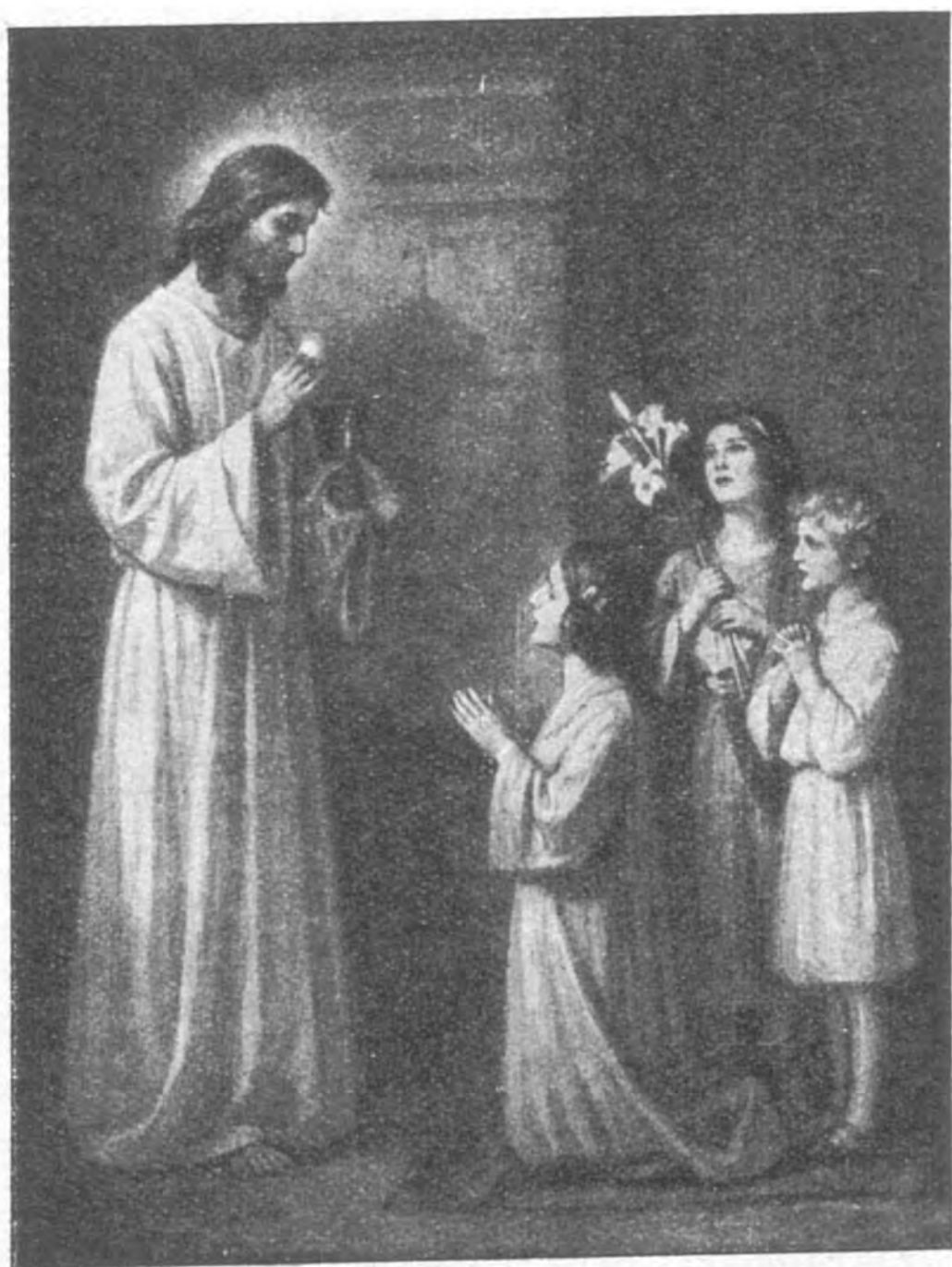
Vzbuzení pokory: Ó můj Ježíši. Od-
kud mi té milosti, že Ty, můj Bůh a Pán,
ke mně ubohému hříšnému stvoření chceš
přijít? Pane, nejsem hoden, abys vešel pod
střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdra-
vena bude duše má.

Vzbuzení touhy: Můj Ježíši! Srdce
mé touží po Tobě. Přijď, ó můj Ježíši, a
neprodlévej!

P o s v a t é m p ř i j í m á n í .

Klanění se: Ó můj nejdobrotivější Je-
žíši, Ty's nyní ve mně. Klaním se Ti a v po-
koře padám před Tebou a vyznávám: Ty's
Pán můj a Bůh můj!

Díkůčinění: Ó můj Ježíši! Děkuji Ti
z celého srdce svého, že jsi ráčil ke mně při-
jít a v mé chudičké duši hostem býti. Ó Je-
žíši, můj Ježíši, — nyní jsi u mne. Kterak
hodně poděkuji Tobě, za tuto velikou milost.
Sám toho nedovedu. Proto Tě prosím, Maria
Panno, Matičko Boží, vzdej Ty díky za mne
Pánu Ježíši, svému Synu.

PANE, NEJSEM HODEN, ABYS VEŠEL POD
STŘECHU MOU,
ALE TOLIKO RCI SLOVEM A UZDRAVENA
BUDE DUŠE MÁ.

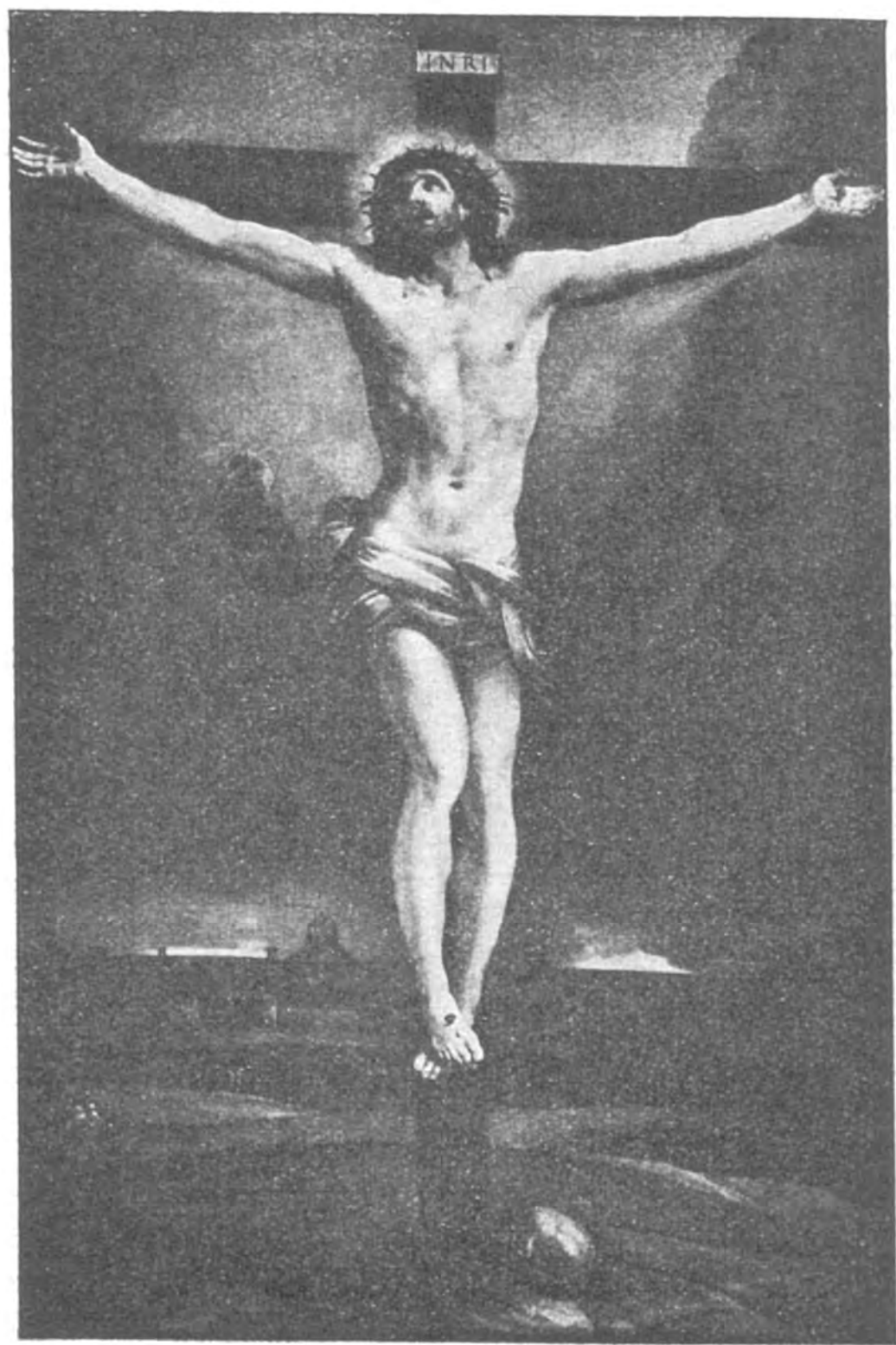
O b ě t o v á n í s e b e: Ó, můj Ježíši! Tys nyní sebe sama mně zcela daroval — přijmi také mne, cele se vším, co mám, mé tělo i duši mou. Ježíši, tobě jsem živ! Ježíši, Tobě umírám! Ježíši, Tvůj jsem v životě i v smrti!

P r o s b a: Ó, můj Ježíši! Prosím Tebe zůstávej u mne svou milostí. Posiluj mne, abych ctnost miloval a hříchu nenáviděl. Nedej, abych se od Tebe někdy odloučil. Avšak nejen pro sebe prosím, požehnej a zachovej také rodiče mé, bratry a sestry mé, přátele a učitele, odplat jim všechnu lásku a péči, kterou mají se mnou.

Ochraňuj Církev naši svatou i nad dušemi v očistci, se smiluj, ó Pane.

M o d l i t b a s v. I g n á c e.

Duše Kristova, posvět mne,
Tělo Kristovo, spasiž mne,
Krví Kristova, napoj mne,
Vodo z boku Kristova, obmyj mne!
Muky Kristovy, silte mne!
Ó, dobrý Ježíši, vyslyš mne,
do Svých svatých ran ukryj mne,
od Sebe odloučiti nenech mne,
od zlého ducha ochraň mne,
v hodinu smrti zavolej mne,
poruč, k Sobě přivést mne,
abych s Tvými svatými Tebe chválil(a)
na věky věkův. Amen.

Odpustková modlitba po svatém přijímání.

(Modlíme se před obrazem Pána Ježíše ukřižovaného.)

Ejhle, před tváří Tvou, dobrý a nejsladší Ježíši, padám na kolena a s největší vroucností duše Tě prosím a žádám, rač srdci mému vštípití živou víru, naději a lásku, pravou lítost nad hříchy a pevnou vůli je napravití, když hlubokou soustrastí a bolestí v duši dojat(a), o Tvých svatých pěti ranách sám (sama) u sebe rozjímám a v mysli uvažuji, to na očích maje (majíc), co již do Tvých úst vložil prorok David o Tobě, dobrý Ježíši, řka: „Zbodli ruce mé i nohy mé, sčeti všechny kosti mé.“ Amen.

Odpustky v den prvního svatého přijímání mohou získati (podle dekretu Svaté Kongregace odpustků ze dne 12. VII. 1905):

1. O d p u s t k y p l n o m o c n é.

Dítky po prvé k stolu Páně přistupující, když se pomodlí na úmysl svatého Otce. Též jejich příbuzní do 3. stupně, kteří jsou obřadu prvního sv. přijímání přítomní a přijmou svaté svátosti a na úmysl sv. Otce se pomodlí.

2. N e p l n o m o c n é o d p u s t k y.

Všichni věřící, kteří při slavnosti I. sv. přijímání jsou nábožně přítomni (7 let a 7 kvadragen).

Vytiskla
knihtiskárna Družstva Vlast
v Praze II, Žitná 26.

Cena Kč 1·50
